

havde faaet Æventyrets Straaleglans lagt om sin Skikkelse. Naar han stod foran Spejlet og betragtede sit mørktfarvede Ansigt, sin brede, tvedelte Pande, sine dybtliggende Øjne, sin kløftede Hage, sin muskelstærke Hals og sine fastformede Skuldre, syntes det ham undertiden selv, at han — som Salomon en Gang havde sagt — mindede om en af Roms store Kejsere.

Gamle Drømme om et tabt men genfundet Kongedømme bemægtigede sig paany hans Fantasi. Stundom, naar han sad alene med sig selv og sine Tanker, forekom det ham næsten, at han kunde mærke Guld kronen spænde om hans Pande. Én var der jo ogsaa allerede, der havde set den skinne og læst dens Indskrift, ristet af Gudens egen Finger: Jeg kommer, jeg ser, jeg sejrer!
